

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a hatodik irányelv⁽¹⁾ 21. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy abban a tagállamban, amelyben a számla kiállítója lakik vagy letelepedett, HÉA-fizetési kötelezettség nem áll fenn, ha a számla kiállítója a számlán a hozzáadottérték-adó összegét olyan tevékenység címén tüntette fel, amely a HÉA-ra vonatkozó közösségi szabályozás alapján egy másik tagállamban vagy egy harmadik államban végzett tevékenységnek minősül?
- 2) Nemleges válasz esetén: jogosultak-e a tagállamok abban az esetben, ha egy számlát a hatodik irányelv 21. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a HÉA levonására nem jogosult címzett részére állítottak ki (úgy, hogy nem áll fenn az adóbevétel-kiesés veszélye), a számlán tévesen feltüntetett és ezért e rendelkezés alapján fizetendő HÉA helyesbítését ahhoz a feltételhez kötni, hogy az adóalany az átvevő részére utólagosan olyan javított számlát állít ki, amely nem tartalmazza a HÉA összegét?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

Raad van State (Hollandia) által 2007. december 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Minister voor Wonen, Wijken en Integratie kontra Woningstichting Sint Servatius

(C-567/07. sz. ügy)

(2008/C 64/36)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van state (Hollandia).

Az alapeljárás felei

Felperes: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie.

Alperes: Woningstichting Sint Servatius.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az EK-Szerződés 56. cikke értelmében vett tőke szabad mozgása korlátozásáról van-e szó, ha előzetes miniszteri

engedély nélkül nem végezhet határon átnyúló tevékenységeket az a vállalkozás, amelyet a törvény a hollandiai lakásügy érdekeinek előmozdítására hagy jóvá, amely célra e vállalkozás állami forrásokat vehet igénybe, és amely törvényi előírás alapján kizárólag a lakásügy érdekében és alapvetően Hollandiában tevékenykedhet (jóváhagyott szervezet)?

- 2.a) Tekinthe-e valamely tagállam a lakásügy érdekeit az EK-Szerződés 58. cikk értelmében vett közrendi indoknak?
- 2.b) Tekinthe-e valamely tagállam a lakásügy érdekeit a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő oknak?
- 2.c) Tekinthe-e különösen valamely tagállamnak a lakásügyi rendszere hatékonyságához és finanszírozhatóságához fűződő érdeke az EK-Szerződés 58. cikke értelmében vett közrendi indoknak vagy a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő oknak?
- 3.a) Ha valamely jóváhagyott szervezet esetében az 1) kérdésben említett előzetes engedély követelménye olyan korlátozásnak minősül, amely a 2.a), 2.b) és 2.c) kérdés értelmében igazolható, szükséges és arányos-e ez a követelmény?
- 3.b) Az a tagállam, amely erre az igazolásra támaszkodik, széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik-e az érintett közérdek mértékének és ezen érdek előmozdítása módjának a meghatározása során? Van-e itt jelentősége annak, hogy a Közösség a lakásügy területén nem vagy alig rendelkezik hatáskörrel?
- 4.a) A tőke szabad mozgása korlátozásának igazolása érdekében hivatkozhat-e valamely tagállam az EK-Szerződés 58. cikkében említett és a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő okok mellett vagy ezekkel összefüggésben az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésére, ha az érintett vállalkozásoknak különleges jogokat biztosítanak, és e vállalkozások általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával vannak megbízva?
- 4.b) Az EK-Szerződés 58. cikkének értelmében vett közrendi indok és a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő okok megegyeznek-e tartalmilag az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésében említett általános gazdasági érdekekkel?
- 4.c) Az érintett tagállam által az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésére történő hivatkozásnak, miszerint a különleges jogokkal felruházott érintett vállalkozások általános gazdasági érdekű feladatokat látnak el, nagyobb súlya van-e, mint az EK-Szerződés 58. cikkének értelmében vett közrendi indokra és a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő okra való hivatkozásnak?

5.a) Lehet-e az 1) kérdésben említett jóváhagyott szervezetként működő azon vállalkozásokat, amelyek egyrészt kötelesek minden forrásukat a lakásügyre fordítani, másrészt ugyanakkor a lakásügy érdekében gazdasági tevékenységeket is gyakorolhatnak, valamennyi tevékenységükre vagy azok egy részére tekintettel olyan vállalkozásoknak tekinteni, amelyeket az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében vett általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal bíztak meg?

5.b) Hogy az 5a) kérdésre igenlő választ lehessen adni, szükséges-e az érintett vállalkozásoknak külön könyvelést vezetniük, amelyből világosan kiderül, hogy mely kiadások és bevételek kapcsolódnak egyrészt a szociális és másrészt a gazdasági tevékenységeikhez, és szükséges-e, hogy ezt a kötelezettséget nemzeti jogszabály írja elő? Ennek során biztosítani kell-e azt, hogy a tagállam által nyújtott pénzügyi eszközöket kizárólag szociális tevékenységekre és azok folyamatos fenntartására használják fel?

6.a) Amennyiben az 1) kérdésben említett jóváhagyott szervezet valamennyi tevékenységére vagy annak egy részére tekintettel olyan vállalkozásnak tekintendő, amely az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával van megbízva, igazolhatja-e az ilyen jellegű szolgáltatások nyújtásával történő megbízás azt, hogy a jóváhagyott szervezetnek az EK-Szerződés 56. cikkének értelmében vett tőke szabad mozgása korlátozásával kell szembesülnie?

6.b) Az a tagállam, amely erre az igazolásra támaszkodik, széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik-e az érintett általános gazdasági érdek mértékének és ezen érdek előmozdítása módjának a meghatározása során? Van-e itt jelentősége annak, hogy a Közösség a lakásügy területén nem vagy alig rendelkezik hatáskörrel?

7.a) Az a körülmény, hogy valamely tagállam az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében vett meghatározott vállalkozásoknak pénzügyi eszközt nyújt, szükségessé teheti-e e vállalkozások tevékenységeinek területi korlátozását annak megakadályozása érdekében, hogy e pénzügyi eszköz jogellenes állami támogatásnak minősüljön, és hogy az ilyen pénzügyi eszközt más tagállamban felhasználó vállalkozások a piaci szabályoknak nem megfelelő feltételek mellett versenyezzenek az ezen utóbbi tagállam vállalkozásaival?

7.b) Előírhatja-e valamely tagállam, a jelen esetben Hollandia, az 1) kérdésben említett azon jóváhagyott szervezetnek, amely egy másik tagállamban mind szociális, mind gazdasági jellegű lakásépítési tevékenységet kíván folytatni, hogy előzetes engedélyt szerezzen be, amennyiben az első tagállamban törvény még nem írja elő e két tevékenység szétválasztását? Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének betartására tekintettel az előzetes engedély követelménye szükségszerű és arányos eszköz-e ebben az esetben?

2007. december 21-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-568/07. sz. ügy)

(2008/C 64/37)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Zavvos és E. Traversa)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel nem tette meg a Bíróság C-140/03. sz. ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EK 43. és EK 48. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot arra, hogy fizessen a Bizottságnak a C-140/03. sz. ügyben hozott ítélet végrehajtása késedelmének minden napjára 70 956 euró kényszerítő bírságot, a jelen ügyben hozandó ítélet kihirdetésének napjától a C-140/03. sz. ügyben hozott ítélet végrehajtásának napjáig;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot arra, hogy fizessen a Bizottságnak átalányösszeget, amelynek nagysága egy napi összegnek a kötelezettségszegés fennállása alatt eltelt napok számával történő beszorzásával számítható ki, a C-140/03. sz. ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától a jelen ügyben hozandó ítélet kihirdetésének napjáig;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A C-140/03. sz., Bizottság kontra Görög Köztársaság ügyben 2005. április 21-én hozott, az EK 43. és EK 48. cikk látszerészeti üzlet megnyitásával és működtetésével kapcsolatban történő megsértésére vonatkozó ítéletében az Európai Közösségek Bírósága kimondta:

- „1) A Görög Köztársaság azáltal, hogy elfogadta és hatályban tartotta a látszerészi szakma gyakorlásáról és a látszerészeti termékeket árusító üzletekről szóló 971/79. sz. törvényt, amely nem teszi lehetővé egy természetes személy okleveles látszerész számára, hogy egy látszerészeti üzletnél többet működtessen, nem teljesítette az EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit;